

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Michael Petronius Bille

Citation: Ploug, Carl: "Michael Petronius Bille", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 132. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-plough01-shoot-workid67977.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Michael Petronius Bille.

Hvi sukke Kongedybets mørke Vover
Saa hult og tungt paa Danmarks Højtidsdag,
Da Mindets Torden ruller stolt derover,
Og Ekko svarer fra de sjunkne Vrag?
Hvi sænker tyst og sørgende sig Flaget,
Som, himmelfaldet, stræhte did igjen,
Hvis røde Tunge sang igjennem Slaget
Et mægtigt Drapa om de danske Mænd?
Hvi aabnes Juels og Vessels stille Hjem?
Hvem vover nu at fordre Plads hos dem?

En Olding er det, som beskeden vanked
Sin stille Vej igjennem Livets Larm;
Men ungdomskjækt engang hans Hjerte banked,
Og Manddomsstyrke svulmed i hans Arm.
133 Som ægte Skud af Nordens Kæmpestamme
Sin Prøve han bestod paa "Prøvesten",
Og vandt det Vidnesbyrd af Fjender gramme,
At hans og Danmarks Hædersdag var een.
Nu slumrer han i Heltebrødres Favn,
Men evig lever fort med den hans Navn.

O Danmark, fæld en Taare paa hans Kiste!
De gamle Vidner om din Storhed fly.
Med ham til Hvile gange snart de sidste;
Da er Du fattig - Du har ingen ny.
- Men løft fra Graven frejdig op dit Hoved!
Der bor en Spaadomskraft i Mindets Røst:
En Fremtid holde vil, hvad Fortid loved,
Bedrifters Udsæd føder daadrig Høst;
Og stige skal af Kongedybets Ry
Engang igjen din Hæders Morgengry!